

עין משפט
גר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(א) וְגַם הַעֲרֹךְ בְּעֶרְךָ הוּא
יֵאָמֵר מִלְּפָנֶיךָ (ב) וְכִרְכֹּס יֵאָמֵר
(ג) וְעֵץ מִחוּץ כִּימָה
בֵּן דְּרֵי מַחְרָוֹת וְחֻסְמוֹת
עוֹד שֶׁסָּד דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
(ד) כִּימָה בֵּן דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
(ה) וְחֵץ שֶׁל יִשְׁקָף עַל
מִי מִחוּץ וְחֵץ עוֹד
עַרְךָ חֵץ בֵּן (ו) וְעֵץ
חוּץ בְּרִמָּה בֵּן דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
וְעֵץ שֶׁסָּד דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
הַחֲסִיד עֲלֵמָה וְחֵץ בֵּן
קֶלֶב דְּרֵי אֲחֵלָּהּ (ז) וְגַם
בֵּן דְּרֵי אֲחֵלָּהּ חֵץ עוֹד
וְהַחֲסִיד מִי חֵץ הַחֲסִיד
(ח) וְגַם מִחוּץ (ט) וְגַם
עַל עֵלֶיךָ (י) וְגַם מִחוּץ
(יא) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יב) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יג) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יד) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(טו) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(טז) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יז) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יח) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יט) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(כ) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ

מסור. מחללו ומדחו כמים: סלסא. סל: עבדי נמי הלי. וי
דרך הוא כן שהמאכל חפץ
נמי התם כרשש: דסיפרא לא שביעי. כמיהה האז נמי דהיתורא
קאי דלמיר ללא כפירוש איתמר מאי
הוא: וי מכללא מאי. לעיל
בין פירושא לכללא והא שפיר שבעין
מניה דכין שנעלם אסור מדאסר
לרשע הנמלא: ומשני איכא בינייהו
ליתא למיסמך אמלתא כולי האז
דאיכא למימר דרוב טעמי ישראל מודה
דמותר והכא משום דפרווחא דעובדי
כוכבים הוא. נמל פורע' ושכיחי
דאיסורא טפי: אללא רב היכי איכא
כשרא. הואיל ומהעמלה אסר לא:
ומשני בשעתא דהוה נשעשעו: אלתא
קרינא. לכל חתיכה ג' קרנות ומשום
סימן (ב) שלא יגנוב ממנה אשני ביות:
חזא מברא. מעוברת הנדה שהיתה
נזה מעבר השני לעבר זה: אמר
מברא אחי לאפשי יומא טבא וגו. סימן
טוב הוא לעובדי דרכים כשהמעצרות
נזה לקראתן מלפני קודם שיעמלו ויס
טוב להם בניהן אוספוס נאותה לילה
כשיליו: אודיק כצוטא דרשא. האן
דרך מקד שנעלם: איכא סלסא.
כלומר אס כשמירתס השתא: ספיסו
לכו איסורא לכני כנסי. שהעמלה
עניינס: דניס. אמעברא דחמא
לאפיה דלמיר יומא טבא וגו: כל נש
שאינו. סומך עליו ממש כאלעזר עבר
אברהם שאס משקי דלכר נה ואס
לא לא דלכר נה: ויוניקא כן שאל.
אס יאמרו (ואלינו עלו) ועלינו: ספורס
הרשות. בת מ"ח נעלה בלאו עוברין
(פסחים מט:). בדיק במברא. אס מומונת
לו איל ואס בקושי מוצאה לא איל:
ביוקא. דשיל ליה פסוק לי פסוק:
כולו שני. דהוה רב קייס צבאל כי
הוה כח ר' יוחנן מארץ ישראל שאלה
או חסויה היה כותב צאגרו לקדס
רבינו שנצב: אמר. שמואל: לא ידע
לי מירי דרביא אלא. לא אוכל לחפש
דבר שאהיה לו בקי וכו' והוא לא שאלו
ואהיה רבו: סליסר נגלי. לאו דוקא:
ספקי עריסא. מיני ספק טרפות.
ואני שמעתי הן ספקי עופות עומאים
דאלו טרפות (ועיל דף סג:). כיוס
ספיקא ואס. בנה בית או נולד לו בן
או נשא אשה: אע"פ שאין נחש. שאסור
לנחש ולסמון על הנחש: יס סימן.
סימנא בעלמא הו' מיהא דלי מללא
בסחורה ראשונה אחר שגנה בית או
שגנל הסמון או נשא אשה סימן הוא
שחוק ומללא וכו' לא אל ירגיל ללא
יותר מדאי שיש לחוש שלא ילית: סלסא
יומני. הלכה או לא הלכה: יוסף אינו
ושמעון אינו. הרי שמים אס ואס
בנימין תקחו מיד עלי הוי כוללה ואין
לך ארה שאינה עוברת עלי: כחרוזין
מהו. מן שר כחרוזין רישט"ש ונתעלם
לחי

מחזור רישא נפל מיניה אול אייתי סילתא
שרא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי
אסרינהו ניהליה אמרי ליה רב כהנא ורב
אסי לרב דאיסורא שכיחי דהיתורא לא שכיחי
אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (י) וכו' מכללא
מאי פרווחא דעובדי כוכבים הואי דתע
דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (י) רב
היכי אבל בשרא בשעתיה דלא עליס עיניה
מיניה איבעית אימא "בציירא וחתומא ואי נמי
בסימנא (י) היא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה
אתלת קרנא רב הוה קאזיל לבי רב חנן
חתניה חזי מברא דקאתי לאפיה אמר מברא
קאתי לאפי יומא טבא לגו אול קס אבבא
אודיק בבועא דרשא חזי חיותא דתליא
טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה
אתא טבחי נמי לא עליס רב עיניה מיניה אמר
להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני
ברת לא אבל רב מההוא בשרא מ"ח אי
משום איעלומי הא לא אעליס אלא דנחיש
והאמר רב יכל נחש שאינו כאלעזר עבר
אברהם וכיונתן בן שואל אינו נחש אלא
סעודת הרשות הואי ורב ילא מתהני מסעודת
הרשות רב בריק במברא ושמואל בריק
בספרא רבי יוחנן "בריק בינוקא כולוה שני
דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדס רבינו
שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל
לקדס חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מירי
דרביא אנא כתב שרר ליה עיבורא דריתין
שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב
שרר ליה "תליסר גמלי ספקי טריפתא אמר אית לי רב בבבל איזיל איחוייה א"ל
לינוקא פסוק לי פסוקא אמר ליה יושמואל מת אמר ש"מ נח נפשיה דשמואל
ולא היא לא שכיב שמואל אלא כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן תניא רבי
שמעון בן אלעזר אמר ר' יבית חינוק ואשה אף על פי שאין נחש יש סימן אמר
ר' אלעזר והוא דאיתחוק תלתא זימני דכתיב יוסף אינו ושמעון אינו ואת
בנימין חקרו בעא מיניה רב הונא מרב כחרוזין מהו א"ל אל תהי שומה
בחרוזין הרי זה סימן איכא דאמרי אמר רב הונא אמר רב כחרוזין הרי זה סימן
כנחמן מנהרדעא איקלע לגבי רב כהנא לפום נהרא במעלי יומא דכפרוי
אתו עורבי שרד כבדי וכוליהא אמר ליה שקול ואכול האידנא דהיתורא שכיחי
טפי רב חייא בר אבין איתבר ליה כרכשא (י) (כי דינא) אתא לקמיה דרב הונא
אמר ליה אית לך סימנא בגויה א"ל לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר
ליה אין אם כן זיל שקול רב חנינא חוואה איתבר ליה גבא דבשרא אתא לקמיה
דרב נחמן אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא אית לך טביעות עינא
בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול רב נתן בר אבין איתבר ליה קיבורא
דתכלתא אתא לקמיה דרב חסדא אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא
אית לך טביעות עינא בגויה אמר ליה אין אם כן זיל שקול אמר רבא (י) מרישא
הוה אמינא סימנא עדיף מטביעות עינא דהא מהדרין אבירתא בסימנא
ולא

אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי
אסיק אללא מד לא היה חוקר
שהרי ראה שלא היה שם
עורב והא לא היה לו לנחש
השתא דאסיק תרי אסרינן אע"פ שרוב
טעמי ישראל הו' שם דמיס
שמה עורב הניא מרובא דעלמא והיינו
דקאמר דאיסורא שכיח טפי כלומר
במקומות הרחוקים שכיחים עורבין
לניחא משם ולקמן דשרי רב כהנא
כבדי וכוליהא דמייתו עורבין ושדו
משום דהיתורא שכיחא (י) התם ככל
מקומות שכיכי שהיו עורבין יכולים
לניחא משם היו רוב טעמי ישראל:
לא עליס רב עיניה מיניה. לא היה
יכול לדקדק מחלן דכבר רב
דכשר שנעלם מן העין אסור דלמא
רוב טעמי עובדי כוכבים היו שם:
באליעזר עבר אברהם. * ואס
תאמר אליעזר היאך
ניחש למ"ד צפ' ארבעה מיתות (פסחין)
דף ט: כל האמור כפרסת מכשף כן נח
מוזהר עליו ו"ל (י) דההוא תנא סבר
שלא נתן לה הנמידים עד שהגיעה לו
בת מי היא ואע"פ דכתיב (נראה שם)
ויקח האלם נוס וזכ וגו' והדר כתיב
ויאמר נת מי את אין מוקדם ומאוחר
במורה וכן מוכח כשפסד דכתיב ואשאל
אוחה ואומר נת מי את:

נא א ב מ"ח פ"ח מהל'
מחללת אסורא ה'
ינ כמל לאין קחמ טושיע
ייד סיקן כן ספק א':
גב ד מ"ח פ"ח מהללת
עמדת כוכבים ה':
ד יע' השנות ור"ח שנת
לאין לא טושיע יד מ' ס'
קפט ספק ד כג'ה':
גב ד מ"ח פ"ח מהללת
דעות הלכה ג':
גב ד מ"ח פ"ח מהל'
פ"ח הלכה ה טושיע
ס':
גב ד מ"ח פ"ח מהללת
מחללת אסורא ה'
ינ כמל לאין קחמ טושיע
ייד ס' כן ספק א':

נציין הש"ס

תוס' ד"ה באליעזר ר' ב'
ואי"ח פ"י בדיק שמואל
א' י"ד ט בלחיים

הנחות הב"ח

(א) וְגַם הַעֲרֹךְ בְּעֶרְךָ הוּא
יֵאָמֵר מִלְּפָנֶיךָ (ב) וְכִרְכֹּס יֵאָמֵר
(ג) וְעֵץ מִחוּץ כִּימָה
בֵּן דְּרֵי מַחְרָוֹת וְחֻסְמוֹת
עוֹד שֶׁסָּד דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
(ד) כִּימָה בֵּן דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
(ה) וְחֵץ שֶׁל יִשְׁקָף עַל
מִי מִחוּץ וְחֵץ עוֹד
עַרְךָ חֵץ בֵּן (ו) וְעֵץ
חוּץ בְּרִמָּה בֵּן דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
וְעֵץ שֶׁסָּד דְּרֵי אֲחֵלָּהּ
הַחֲסִיד עֲלֵמָה וְחֵץ בֵּן
קֶלֶב דְּרֵי אֲחֵלָּהּ (ז) וְגַם
בֵּן דְּרֵי אֲחֵלָּהּ חֵץ עוֹד
וְהַחֲסִיד מִי חֵץ הַחֲסִיד
(ח) וְגַם מִחוּץ (ט) וְגַם
עַל עֵלֶיךָ (י) וְגַם מִחוּץ
(יא) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יב) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יג) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יד) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(טו) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(טז) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יז) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יח) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(יט) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ
(כ) וְגַם מִחוּץ מִחוּץ

אע"פ הש"ס

פ"ח ט. נמל.
רישט"ש (רישט"ש).
החלום. חסות.
טבחיא (טבחיא).
חלחולא.
ליטוריס"ל. ספקת (של
חוס).

מוסף רש"י

וכי מכללא מאי. וי
חמר ליה מכללא מאי
השתא איכא וברוכי יב'
מה לנו אי חתמא מכלל
אי כפירוש. הא מהל כללא
שפיר שמעין ומה לנו
לנחש ככלל וכו' (דעתי
דא). דרבה ב"ר רבא.
כשהיה שולח שר לאשמו
ציד נכרי. מחתך ליה
אתלת קרנא. טושה
החתיכה בת ג' קרנות
(יב' ג' ג' כשהיה משלם
הכפר לביתו היה רגיל
לפסוק חל חתיכה בעלת ג'
קרנות. וכבר היו מכריזין
אנשי ביתו שזה היה סימן
שלי (בזיה נח). תליסר
גמלי. נומא בעלמא הוא
(ושבת פ"ס).

תוס' ד"ה באליעזר ר' ב'
ואי"ח פ"י בדיק שמואל
א' י"ד ט בלחיים

פ"ח ט. נמל.
רישט"ש (רישט"ש).
החלום. חסות.
טבחיא (טבחיא).
חלחולא.
ליטוריס"ל. ספקת (של
חוס).

תוס' ד"ה באליעזר ר' ב'
ואי"ח פ"י בדיק שמואל
א' י"ד ט בלחיים

פ"ח ט. נמל.
רישט"ש (רישט"ש).
החלום. חסות.
טבחיא (טבחיא).
חלחולא.
ליטוריס"ל. ספקת (של
חוס).

תוס' ד"ה באליעזר ר' ב'
ואי"ח פ"י בדיק שמואל
א' י"ד ט בלחיים

פ"ח ט. נמל.
רישט"ש (רישט"ש).
החלום. חסות.
טבחיא (טבחיא).
חלחולא.
ליטוריס"ל. ספקת (של
חוס).

תוס' ד"ה באליעזר ר' ב'
ואי"ח פ"י בדיק שמואל
א' י"ד ט בלחיים

פ"ח ט. נמל.
רישט"ש (רישט"ש).
החלום. חסות.
טבחיא (טבחיא).
חלחולא.
ליטוריס"ל. ספקת (של
חוס).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones